

Resolució 1098/2021, de 16 de desembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 892/2021**Administració reclamada:** Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.
Generalitat de Catalunya**Informació reclamada:** Documentació aportada per la Generalitat a un procediment d'infracció de la Comissió Europea.**Sentit de la resolució:** Desestimació

Resum: D'acord amb la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG, "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei", però a la vista de l'àmbit d'aplicació del RE, no sembla que en la resolució de la reclamació s'hagi d'entendre desplaçada l'LTAIPBG a una aplicació supletòria pel RE, considerant que la sol·licitud de la que en porta causa no s'ha adreçat a una institució europea (article 2.3 RE), ni s'ha desestimat per una institució europea (article 7.1 RE), ni s'ha presentat davant d'un estat membre en relació amb informació originada per una institució europea (article 5 RE), sinó que es tracta d'una sol·licitud d'informació adreçada a la Generalitat en relació amb informació elaborada i en poder de la Generalitat, i que la Generalitat ha desestimat sense consulta ni derivació a les institucions europees. Nogensmenys, el fet que la documentació s'hagi elaborat i aportat a requeriment d'una institució europea i s'hagi incorporat a un expedient de procediment d'infracció o d'incompliment obert per la Comissió Europea encara en tràmit, és una circumstància que no pot ser obviada i que haurà de ser tinguda en compte en la ponderació i en la interpretació dels límits aplicables a la llum de la normativa europea i de la interpretació i aplicació que n'ha fet el Tribunal de Justícia europeu. El règim jurídic d'accés de l'LTAIPBG resultaria aplicable en la mesura en què es sol·licita a un subjecte obligat per l'LTAIPBG informació que està en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions (article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG), sens perjudici que, atesa la matèria de la documentació reclamada, pugui ser d'aplicació preferent el règim especial d'accés a la informació mediambiental regulat a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) i la normativa europea d'accés a la informació mediambiental (Reglament (CE) nº 1367/2006 del Parlament Europeu i de la Comissió, del 6 de setembre de 2006, relatiu a l'aplicació a les institucions i els organismes comunitaris de les disposicions del Conveni d'Aarhus sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, quedant aleshores l'LTAIPBG relegada a una aplicació supletòria en allò no previst en la legislació mediambiental, d'acord amb la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG. Val a dir que fins i tot si resultés d'aplicació directa i principal al cas el règim jurídic especial d'accés a la informació mediambiental, resultaria admissible la reclamació davant la GAIP prevista a l'article 39 LTAIPBG, vist que la LAIA no preveu un mecanisme de garantia de l'accés a la informació mediambiental específic i propi davant d'una autoritat administrativa independent i previ a la instància judicial, per la qual cosa resulta aplicable, supletòriament, la via de garantia general de l'accés a la informació pública de l'LTAIPBG. No conté la llei catalana de transparència un límit a l'accés relacionat amb la protecció del medi ambient, tal i com ho fa l'article 14.1.1 de la llei bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), malgrat que s'establí al Conveni núm. 205 del Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009, que va inspirar les legislacions de transparència, i que novament és recollit en

el Conveni Tromsø del Consell Europeu, sobre l'accés als documents públics, signat per Espanya el 23 de novembre de 2021 i pendent de propera ratificació per les Corts. Aquest oblit de la legislació catalana en relació amb un bé jurídic que mereix la màxima protecció, com ho és la protecció del medi ambient, es pot resoldre subsumint la protecció d'un entorn mediambiental sà i segur i la seguretat i supervivència de les espècies en el límit relatiu a la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG), o bé per la via residual de l'article 21.2 LTAIPBG, que permet l'aplicació de les previsions de protecció de la informació establertes en d'altres lleis, com l'article 13.2.h LAIA. La protecció de la confidencialitat dels processos de presa de decisions, prevista a la normativa europea i també en l'article 14.1.k LTAIPGBE, no té una translació exacte en l'LTAIPBG, que reformula aquest límit en el seu article 21.1.c LTAIPBG cap a la confidencialitat dels procediments administratius establerta legalment, en termes pràcticament idèntics als de l'article 13.2.a de la LAIA, de manera que tan en el règim especial d'accés a la informació mediambiental com en el règim general d'accés a la informació pública de les administracions catalanes, el què es protegeix no és la confidencialitat en la presa de decisions sinó la confidencialitat dels procediments administratius declarada per una norma amb rang de llei. En aquest sentit, val a dir que no s'invoca ni consta l'existència d'un precepte de rang legal que estableixi el caràcter confidencial dels procediments d'incompliment o d'infracció com el que és objecte de la reclamació, per bé que existeix, com assenyala el Departament ACAAR, un criteri judicial consolidat del Tribunal de Justícia europeu de considerar que la documentació d'aquests procediments pot ser desestimada sota la presumpció general de la confidencialitat del procediment. Quant a l'aplicació del límit previst a l'article 21.1.b LTAIPBG, relatiu a la protecció de la investigació i sanció d'infraccions penals, administratives i disciplinàries, sembla especialment aplicable al cas, tenint en compte que es tracta de documentació aportada per la Generalitat arran de l'emplaçament de la Comissió Europea en el marc d'un procediment d'infracció regulat als articles 258 a 260 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, que la Comissió Europea inicia d'ofici o prèvia denúncia per investigar i dirimir un presumpte incompliment de la legislació de la Unió i, si es comprova, derivar l'expedient al Tribunal de Justícia Europeu per a què, en un procediment contenciós, imposi la sanció que correspongui. Per tant, la finalitat del procediment d'incompliment o d'infracció en aquesta fase administrativa i mentre està en tràmit, és la investigació de la infracció, el que suposa un pas més enllà del procediment EU Pilot, que és un procediment previ de diàleg estructurat entre la Comissió i els estats membres que té per finalitat, precisament, evitar l'inici d'un procediment d'infracció. Tractant-se, doncs, de la documentació aportada per l'administració investigada en resposta a un emplaçament de la Comissió Europea en el marc d'un procediment d'investigació, resulta justificada l'aplicació del límit de l'article 21.1.b LTAIPBG en la mesura en l'accés perjudiqui el normal i eficaç desenvolupament de la investigació de la infracció o el seu resultat. I vist que es tracta d'una investigació que roman oberta, és plausible que així sigui. Cal recordar que la normativa europea general d'accés a la informació en poder de les Institucions europees preveu que es denegui l'accés a un document la divulgació del qual suposi un perjudici per a l'objectiu de l'activitat d'investigació, tret que existeixi un interès públic superior (article 4.2 RE) i que la normativa europea sectorial aplicable a la informació mediambiental, el Reglament (CE) n° 1367/2006, preveu expressament en el seu article 6.1 que no es considerarà l'existència d'un interès públic prevalent quan s'apliqui l'excepció de la protecció de la investigació de l'article 4.2 RE als procediments d'investigació de possibles incompliments del dret comunitari. En la mateixa línia, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) també s'ha inclinat per interpretar que aquests procediments d'incompliment no estan sotmesos a un règim de transparència plena, i que s'ha de reconèixer com a presumpció general que la divulgació d'aquesta documentació té un efecte negatiu sobre l'activitat investigadora, presumpció que podria cedir si el sol·licitant justificqués de manera suficient la prevalença de l'interès públic en l'accés. Així ho argumenta des de la sentència ECLI:EU:C:2013:738 dels assumptes acumulats C 514/11 P i C 605/11 P.

Paraules clau: Generalitat. Entitat civil. Medi ambient. Impacte ambiental. Aus. Delta del Llobregat. Ampliació de l'aeroport. Procediment d'infracció de la Comissió Europea. Reclamació contra desestimació. Règim especial d'accés. Límits. Confidencialitat del procediment. Protecció del medi ambient. Investigació i sanció d'infraccions.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 7 d'octubre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 892/2021, presentada per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre contra el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de juny de 2021 l'entitat reclamant presenta una instància al Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (ACAAR) demanant: "a) Còpia certificada de la resposta efectuada per la Generalitat de Catalunya en relació a la carta d'emplaçament de la Comissió Europea en el procediment d'infracció INFR (2020)4133, engegat pel presumpte incompliment de les mesures compensatòries que s'havien de dur a terme a resultes del desviament del riu Llobregat i de la darrera ampliació de l'Aeroport de Barcelona- El Prat. b) Incloure, a més, la documentació que acompanya l'expedient, o que hagi estat necessària per poder donar aquesta resposta (estudis tècnics, avaluació de la proposta, estudi ambiental, processos de participació pública, etc.) c) En el supòsit que la resposta no s'hagi pogut substanciar al dia d'avui, conèixer la proposta de resposta, així com l'estat dels treballs que justificarien la mateixa". Demana que li facin arribar la informació per correu electrònic.
3. L'1 de juliol de 2021 el Departament ACAAR resol denegar la sol·licitud d'informació, amb base als següents fonaments jurídics: " (...) **Sisè.** El procediment d'infracció INFR (2020) 4133, respecte del qual es sol·licita informació, en un procediment d'investigació que tramita la Comissió sobre la aplicació de la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres, i de la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, vinculada als projectes d'infraestructura que incideixen en l'espai de la Xarxa Natura del Delta del Llobregat.
Setè. El Reglament 1049/2001, de 30 de maig de 2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001, regula l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió. Aquest reglament és d'aplicació a tots els documents que es troben en poder de la institució, és a dir, els documents que ha elaborat i els rebuts que estiguin en la seva possessió, tal i com determina el seu article 2.

El Reglament 1049/2001, de 30 de maig de 2001 esdevé, per tant, la normativa d'aplicació a la present sol·licitud d'informació pública, d'acord amb la Disposició Addicional segona de la Llei 19/2014, de 29 de desembre.

Vuitè. El considerant onze del Reglament, determina que si bé en principi tots els documents de les institucions han de ser accessibles al públic, s'han de protegir determinats interessos públics i privats mitjançant excepcions. En concordança, l'article 4 regula les excepcions i en el seu punt 2 estableix que les institucions denegaran l'accés a un document la divulgació del qual suposi un perjudici per la protecció, entre d'altres aspectes, de l'objectiu de les activitats d'inspecció, investigació i auditoria.

Al seu torn, l'apartat 3 d'aquest mateix precepte estableix que es denegarà l'accés a un document elaborat per una institució per al seu us intern o rebut per ella, relacionat amb un assumpte sobre el qual la institució no hagi pres encara una decisió, si la seva divulgació perjudiqués greument un procés de presa de decisions de la institució, llevat que la divulgació revesteixi un interès públic superior.

Novè. El règim d'excepcions que preveu l'article 4, i específicament en l'apartat 2, de el Reglament 1049/2001 es fonamenta en la ponderació dels interessos en joc en una situació determinada, és a dir, els interessos que es veurien afavorits per la divulgació dels documents de què es tracti, d'una banda, i aquells altres que resultarien amenaçats per aquesta divulgació, per una altra.

L'excepció que figura a l'article 4, apartat 2, tercer guió, del Reglament 1049/2001 permet denegar l'accés a un document la divulgació suposi un perjudici per a la protecció de l'objectiu de les activitats de inspecció, investigació i auditoria, llevat que la seva divulgació comporti un interès públic superior. (...)

Desè. En el present cas, atès que els documents respecte dels quals es sol·licita accés i trasllat es la comunicació que s'ha produït entre la Generalitat i la Unió Europea en el si del procediment d'infracció IFR (2020)4133, procediment que és troba obert a dia d'avui, les consideracions efectuades pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea a la jurisprudència citada, s'han de considerar plenament aplicables al present cas, en tant que l'accés als documents sol·licitats pot alterar la naturalesa del procediment implicant un perjudici per la protecció dels objectius de les activitats d'investigació que en són l'objecte.

Considerant que, per una part, és dona la excepció prevista a l'apartat 2 de l'article 4 del Reglament 1049/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001, relatiu a l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió i que d'altra banda, l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, estableix que el dret d'accés pot ser limitat o restringit si ell coneixement o la divulgació de la

informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.

RESOLC

Denegar la sol·licitud d'accés a la informació pública ...”

4. El 31 de juliol de 2021 l'entitat reclamant presenta un recurs potestatiu de reposició contra la resolució de denegació de la sol·licitud d'informació, cita els articles 7, 8, 10, 21.1, 22, 65.1 LTAIPBG, els Considerants 2, 4, 11 i 15 del Reglament CE 1049/2001 del Parlament Europeu i del Consell que regula l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió i exposa: “Creiem, per tant, que no es donen les circumstàncies per a denegar la nostra sol·licitud basant-se en alguna de les causes que preveu l' article 21 de la Llei 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Tant els directament afectats per incloure la seva finca o empresa dins l' espai natural protegit – actualment base patrimonial d'empreses agroalimentàries– com els representants del sector empresarial agroalimentari –com n' és l' INSTITUT AGRÍCOLA– hem d' estar informats, rebre els documents corresponents, i ser participants del procediment administratiu que es dugui a terme. La Resolució també es fonamenta amb el Considerant 11 del Reglament CE 1049/2001 del Parlament Europeu i del Consell. Però aquest Reglament comunitari no és aplicable al nostre cas. Doncs com diu clarament el seu propi títol, i el seu Considerant 15, s'aplica als documents de les institucions comunitàries, no als documents dels Estats membres”. Finalment sol·licita: “Que es tingui per presentat el present escrit i la documentació que s' hi adjunta, dins de termini i en forma legal. I d'acord amb el que s'ha exposat, i dels preceptes normatius citats i els que en siguin concordants, es tingui per presentat Recurs de reposició contra la desestimació de la nostra sol·licitud d' accés a la informació pública demanada per la nostra Entitat, referent al procediment d'Infracció (2020) 4133 de la Comissió Europea pel presumpte incompliment, per part del Govern de Catalunya, de les mesures compensatòries que s'haurien d'haver dut a terme a resultes del desviament de riu Llobregat i de la darrera ampliació de l'Aeroport de Barcelona. Conseqüentment s'anul·li la Resolució citada i es resolgui accedint a facilitar-nos la documentació demanada i la que en sigui concordant”.
5. La Reclamació presentada el 7 d'octubre de 2021 indica que hauria rebut resposta a la sol·licitud d'accés a la informació però que l'administració no li hauria lliurat la informació i fonamenta la reclamació com a: “Interessats en el procediment d'infracció com a representants del sector agroalimentari de Catalunya, i de propietaris i empresaris agraris del delta del Llobregat”.
6. El 14 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició

jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

7. El 14 d'octubre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament ACAAR i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 26 d'octubre de 2021 el Departament ACAAR comunica a la GAIP l'informe jurídic i expedient sol·licitats. A l'informe jurídic exposa que el recurs de reposició objecte d'aquesta reclamació ha estat desestimat per la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Ambient del Departament ACAAR per resolució del 18 d'octubre, en la qual es reiteren els arguments jurídics de la resolució impugnada, que fonamenta la desestimació de l'accés en les previsions del Reglament 1049/2001, de 30 de maig de 200 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001, i assenyala concretament que: "El considerant onze del Reglament, determina que si bé en principi tots els documents de les institucions han de ser accessibles al públic, s'han de protegir determinats interessos públics i privats mitjançant excepcions. L'article 4 regula les excepcions i en el seu punt 2 estableix que les institucions denegaran l'accés a un document la divulgació del qual suposi un perjudici per la protecció, entre d'altres aspectes, de l'objectiu de les activitats d'inspecció, investigació i auditoria; en l'apartat 3 d'aquest mateix precepte estableix que es denegarà l'accés a un document elaborat per una institució per al seu us intern o rebut per ella, relacionat amb un assumpte sobre el qual la institució no hagi pres encara una decisió, si la seva divulgació perjudiqués greument un procés de presa de decisions de la institució, llevat que la divulgació revesteixi un interès públic superior. El Tribunal de Justícia ha reconegut que, en el cas dels documents corresponents a un procediment d'infracció UE, és d'aplicació una presumpció de confidencialitat. Aquesta presumpció es fonamenta, en la doctrina del TJUE, en la finalitat del procediment administratiu previ per incompliment que és donar a l'Estat membre interessat l'oportunitat, d'una banda, de complir les seves obligacions derivades de el Dret de la Unió i, per una altra, de formular adequadament les al·legacions que, en la seva defensa, estimi pertinents davant de les imputacions de la Comissió. D'acord amb aquesta delimitació de la finalitat dels procediments d'infracció UE, el TJUE ha determinat que la divulgació durant la fase administrativa prèvia dels documents corresponents a un procediment per incompliment podria donar lloc al fet que es modifiqués la naturalesa i el desenvolupament d'aquest

procediment, tenint en compte que, en aquestes circumstàncies, podria resultar més difícil encara que s'iniciés un procés de negociació i s'arribés a un acord entre la Comissió i l'Estat membre implicat que posés fi a l'incompliment retret, per tal de fer possible l'observança de el Dret de la Unió i evitar un recurs judicial. Per això, la jurisprudència del TJUE (entre altres, SSTJUE ,dictada en l'assumpte ClientEarth/Comissió (C-612/13 P, EU:C:2015:486, apartats, 52, 58, 81), i la dictada en l'assumpte LPN/Comissió (C-514/11 P y C-605/11 P, EU:C:2013:738, apartats 62, 63, 65 i 66) ha establert que cal presumir que la divulgació durant la fase administrativa prèvia dels documents corresponents a un procediment per incompliment podria comportar el risc d'alterar el caràcter d'aquest procediment i de modificar el seu desenvolupament, i que, per tant, tal divulgació suposaria, en principi, un perjudici per a la protecció de l'objectiu de les activitats de recerca, en el sentit del tercer guió de l'article 4, apartat 2, del Reglament 1049/2001. En conseqüència, atès que els documents respecte dels quals l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre sol·licita accés i trasllat es la comunicació que s'ha produït entre la Generalitat i la Unió Europea en el si del procediment d'infracció IFR (2020)4133, procediment que es troba obert a dia d'avui, les consideracions efectuades pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea a la jurisprudència citada, són plenament aplicables al present cas, en tant que l'accés als documents sol·licitats pot alterar la naturalesa del procediment implicant un perjudici per la protecció dels objectius de les activitats d'investigació que en són l'objecte. Per tant, es dona l'excepció prevista a l'apartat 2 de l'article 4 del Reglament 1049/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001, relatiu a l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió i que d'altra banda, l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, preveu també que el dret d'accés pot ser limitat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries, es va procedir a denegar la sol·licitud d'informació pel que fa a aquest punt. D'altra banda, en referència a l'incompliment legal establert per procedir a l'ampliació de l'espai natural protegit, que s'al·lega en el recurs interposat, cal indicar que aquesta al·legació tampoc pot prosperar. Tal i com informa el Servei de Planificació de l'entorn Natural, s'està treballant en l'estudi tècnic que ha de finalitzar en una proposta d'ampliació de l'espai natural de la Xarxa Natura 2000. Un cop finalitzi aquest procés previ, la proposta d'ampliació es tramitarà com un projecte d'acord de Govern tal i com preveu l'article 34.bis.3 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, i com a tal serà objecte d'informació pública i audiència als ens locals i a les organitzacions i associacions agràries i de propietaris forestals més representatives i a la resta d'entitats interessades. Per tant, cal distingir entre els drets que assisteixen al recurrent en virtut de la normativa reguladora de la transparència, accés a la informació pública i bon Govern i que venen delimitats per

la Llei 19/2014 i els drets que les persones i entitats interessades ostenten en el procediment administratiu en virtut del previst a la Llei 39/2015, recollits en l'article 53 d'aquesta norma".

9. El 8 de novembre de 2021 la GAIP posa a disposició de l'entitat reclamant l'informe del Departament i l'emplaça a formular al·legacions en un termini de deu dies.
10. El 18 de novembre de 2021 es produeix la caducitat de la notificació a la seu electrònica sense que l'entitat reclamant hi hagi accedit.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i règim jurídic d'accés aplicable la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La informació que es sol·licita és la documentació de resposta de la Generalitat a la carta d'emplaçament de la Comissió Europea (o l'esborrany si encara no està enviada la resposta), en el procediment d'infracció INFR (2020) 4133 en relació amb la protecció del delta del Llobregat en el marc de la Xarxa Natura 2000 i el compliment de les mesures compensatòries mediambientals a adoptar arran del projecte d'ampliació de l'Aeroport del Prat. Atesa la naturalesa de la informació i la seva vinculació amb un procediment d'infracció de la Comissió Europea, cal avaluar com a qüestió prèvia, el règim jurídic d'accés que resulta aplicable, qüestió en la què discrepen les parts, ja que l'entitat reclamant considera que és d'aplicació al cas l'LTAIPBG, ja que es tracta d'informació elaborada i en poder de la Generalitat, mentre que el Departament ACAAR considera que, en la mesura en què és informació requerida i en poder de la Comissió Europea i que integra un expedient europeu d'infracció encara en tràmit, li és d'aplicació el règim jurídic especial del Reglament 1049/2001, de 30 de maig, del Parlament Europeu i del Consell, que regula l'accés del públic al documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió.

El Reglament 1049/2001, de 30 de maig, del Parlament Europeu i del Consell (en endavant, RE), constitueix un règim jurídic especial que regula l'accés del públic al documents en poder del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió que li siguin sol·licitats, així com als documents sol·licitats als Estats membres i en poder dels estats membres, però que tinguin el seu origen en les institucions europees. Així es desprèn dels articles 2 i 5 RE:

“Artículo 2 Beneficiarios y ámbito de aplicación

1. Todo ciudadano de la Unión, así como toda persona física o jurídica que resida o tenga su domicilio social en un Estado miembro, tiene derecho a acceder a los documentos de las instituciones, con arreglo a los principios, condiciones y límites que se definen en el presente Reglamento. (...)

3. El presente Reglamento será de aplicación a todos los documentos que obren en poder de una institución; es decir, los documentos por ella elaborados o recibidos y que estén en su posesión, en todos los ámbitos de actividad de la Unión Europea.”

“Artículo 5 Documentos en los Estados miembros

Cuando un Estado miembro reciba una solicitud de un documento que obre en su poder y que tenga su origen en una institución, consultará a la institución de que se trate para tomar una decisión que no ponga en peligro la consecución de los objetivos del presente Reglamento, salvo que se deduzca con claridad que se ha de permitir o denegar la divulgación de dicho documento.

Alternativamente, el Estado miembro podrá remitir la solicitud a la institución.”

El RE preveu una regla general d'accés, amb unes excepcions que operen com a límits a l'accés, i que es troben regulades en els articles 4, a més de la regulació específica de limitació de l'accés als documents declarats d'alt secret, que es regula a l'article 9, que no és d'aplicació al cas. Entre les excepcions al règim d'accés regulades a l'article 4 RE, s'hi troba la invocada pel Departament ACAAR per fonamentar la seva resolució de desestimació:

“Artículo 4 Excepciones

(...)

2. Las instituciones denegarán el acceso a un documento cuya divulgación suponga un perjuicio para la protección de: (...)

- el objetivo de las actividades de inspección, investigación y auditoría, salvo que su divulgación revista un interés público superior.”

D'acord amb la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG, “l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei”, però a la vista de l'àmbit d'aplicació del RE, no sembla que en la resolució de la reclamació s'hagi d'entendre desplaçada l'LTAIPBG a una aplicació supletòria pel RE, considerant que la sol·licitud de la què en porta causa no s'ha adreçat a una institució europea (article 2.3 RE), ni s'ha desestimat per una institució europea (article 7.1 RE), ni s'ha presentat davant d'un estat membre en relació amb informació

originada per una institució europea (article 5 RE), sinó que es tracta d'una sol·licitud d'informació adreçada a la Generalitat en relació amb informació elaborada i en poder de la Generalitat, i que la Generalitat ha desestimat sense consulta ni derivació a les institucions europees. Nogensmenys, el fet que la documentació s'hagi elaborat i aportat a requeriment d'una institució europea i s'hagi incorporat a un expedient de procediment d'infracció o d'incompliment obert per la Comissió Europea encara en tràmit, és una circumstància que no pot ser obviada i que haurà de ser tinguda en compte en la ponderació i en la interpretació dels límits aplicables a la llum de la normativa europea i de la interpretació i aplicació que n'ha fet el Tribunal de Justícia europeu.

El règim jurídic d'accés de l'LTAIPBG resultaria aplicable en la mesura en què es sol·licita a un subjecte obligat per l'LTAIPBG informació que està en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions (article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG), sens perjudici que, atesa la matèria de la documentació reclamada, pugui ser d'aplicació preferent el règim especial d'accés a la informació mediambiental regulat a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient i la normativa europea d'accés a la informació mediambiental (Reglament (CE) nº 1367/2006 del Parlament Europeu i de la Comissió, del 6 de setembre de 2006, relatiu a l'aplicació a les institucions i els organismes comunitaris de les disposicions del Conveni d'Aarhus sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient), quedant aleshores l'LTAIPBG relegada a una aplicació supletòria en allò no previst en la legislació mediambiental, d'acord amb la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG.

Val a dir que fins i tot si resultés d'aplicació directa i principal al cas el règim jurídic especial d'accés a la informació mediambiental, resultaria admissible la reclamació davant la GAIP prevista a l'article 39 LTAIPBG, vist que la LAIA no preveu un mecanisme de garantia de l'accés a la informació mediambiental específic i propi davant d'una autoritat administrativa independent i previ a la instància judicial, per la qual cosa resulta aplicable, supletòriament, la via de garantia general de l'accés a la informació pública de l'LTAIPBG.

Seguidament se n'avaluarà el dret d'accés d'acord amb ambdues legislacions, general i especial.

2. Límits a l'accés: la confidencialitat del procediment, la protecció de la investigació d'infraccions i la protecció del medi ambient

La Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA) té per objecte, entre d'altres, la regulació del dret d'accés a la informació ambiental en poder de les autoritats

públiques (article 10 LAIA) que pot ser limitat per les excepcions de l'article 13, entre les quals, la prevista al seu apartat 2.a: *“Las solicitudes de información ambiental podrán denegarse si la revelación de la información solicitada puede afectar negativamente a cualquiera de los extremos que se enumeran a continuación:*

a) A la confidencialidad de los procedimientos de las autoridades públicas, cuando tal confidencialidad esté prevista en una norma con rango de Ley. (...)

h) A la protección del medio ambiente al que se refiere la información solicitada. En particular, la que se refiera a la localización de las especies amenazadas o a la de sus lugares de reproducción.”

De la seva banda, el Reglament (CE) nº 1367/2006 del Parlament Europeu i de la Comissió, del 6 de setembre de 2006, relatiu a l'aplicació a les institucions i els organismes comunitaris de les disposicions del Conveni d'Aarhus sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, en el seu article 6 regula l'aplicació de les excepcions al dret d'accés a la informació en poder de les institucions europees regulades a l'article 4 RE a la informació mediambiental, i en relació amb l'excepció relativa a la investigació d'infraccions, disposa el següent: *“Aplicación de excepciones respecto de las solicitudes de acceso a información medioambiental*

1. Por lo que respecta al artículo 4, apartado 2, guiones primero y tercero, del Reglamento (CE) 1049/2001, con excepción de las investigaciones, en particular aquellas relativas a posibles incumplimientos del Derecho comunitario, se considerará que la divulgación reviste un interés público superior cuando la información solicitada se refiera a emisiones al medio ambiente. Por lo que respecta a las demás excepciones contempladas en el artículo 4 del Reglamento (CE) 1049/2001, los motivos de denegación serán interpretados de manera restrictiva, teniendo en cuenta el interés público que reviste la divulgación y si la información solicitada se refiere a emisiones al medio ambiente.

2. Además de las excepciones contempladas en el artículo 4 del Reglamento (CE) 1049/2001, las instituciones y organismos comunitarios podrán denegar el acceso a información medioambiental cuando la divulgación de la información pudiera afectar negativamente a la protección del medio ambiente a que se refiere dicha información, como los lugares de reproducción de especies raras.”

D'acord amb la normativa d'accés a la informació mediambiental, doncs, l'accés a la documentació aportada per la Generalitat en el marc del procediment d'infracció pel presumpte incompliment de les Directives 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres, i 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora

silvestres, vinculat al projecte d'ampliació de l'aeroport del Prat que incideix en l'espai de la Xarxa Natura del Delta del Llobregat, podria quedar afectat pels límits de l'article 13.2.a LAIA si una norma amb rang de llei preveïés la confidencialitat del procediment, o per l'article 13.2.h LAIA si l'accés perjudicés la protecció de les aus al delta del Llobregat, en la mesura en què entorpeix l'actuació de la Comissió Europea assegurant el compliment de la normativa mediambiental que les protegeix mitjançant el procediment d'infracció.

De la seva banda, l'article 18 LTAIPBG disposa que les persones poden accedir a la informació pública en poder dels subjectes obligats per aquesta llei com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions (article 2.b LTAIPBG), i estableix en el seu article 21 LTAIPBG límits que poden justificar-ne la denegació o restricció, si l'accés comporta un perjudici per a:

"a) La seguretat pública

b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.

c) El secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. (...)"

Igualment, l'epígraf 2 d'aquest mateix article 21 LTAIPBG disposa que "el dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei."

No conté la llei catalana de transparència un límit a l'accés relacionat amb la protecció del medi ambient, tal i com ho fa l'article 14.1.l de la llei bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), malgrat que s'establí al Conveni núm. 205 del Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009, que va inspirar les legislacions de transparència, i que novament és recollit en el Conveni Tromsø del Consell Europeu, sobre l'accés als documents públics, signat per Espanya el 23 de novembre de 2021 i pendent de propera ratificació per les Corts. Aquest oblit de la legislació catalana en relació amb un bé jurídic que mereix la màxima protecció, com ho és la protecció del medi ambient, es pot resoldre subsumint la protecció d'un entorn mediambiental sà i segur i la seguretat i supervivència de les espècies en el límit relatiu a la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG), o bé per la via residual de l'article 21.2 LTAIPBG, que permet l'aplicació de les previsions de protecció de la informació establertes en d'altres lleis, com l'article 13.2.h LAIA.

Tampoc recull la llei catalana literalment el límit relatiu a la confidencialitat dels processos de presa de decisió al què al·ludeix el Departament ACAAR invocant l'article 4.3 RE, que estableix el següent: "3. *Se denegará el acceso a un documento elaborado por una institución para su uso interno o recibido por ella, relacionado con un asunto sobre el que la institución no haya*

tomado todavía una decisión, si su divulgación perjudicara gravemente el proceso de toma de decisiones de la institución, salvo que dicha divulgación revista un interés público superior.”

La protecció de la confidencialitat dels processos de presa de decisions, prevista a la normativa europea i també en l'article 14.1.k LTAIPGBE, no té una translació exacte en l'LTAIPBG, que reformula aquest límit en el seu article 21.1.c LTAIPBG cap a la confidencialitat dels procediments administratius establerta legalment, en termes pràcticament idèntics als de l'article 13.2.a de la LAIA, de manera que tant en el règim especial d'accés a la informació mediambiental com en el règim general d'accés a la informació pública de les administracions catalanes, el què es protegeix no és la confidencialitat en la presa de decisions sinó la confidencialitat dels procediments administratius declarada per una norma amb rang de llei. En aquest sentit, val a dir que no s'invoca ni consta l'existència d'un precepte de rang legal que estableixi el caràcter confidencial dels procediments d'incompliment o d'infracció com el que és objecte de la reclamació, per bé que existeix, com assenyala el Departament ACAAR, un criteri judicial consolidat del Tribunal de Justícia Europeu de considerar que la documentació d'aquests procediments pot ser desestimada sota la presumpció general de la confidencialitat del procediment.

Quant a l'aplicació del límit previst a l'article 21.1.b LTAIPBG, relatiu a la protecció de la investigació i sanció d'infraccions penals, administratives i disciplinàries, sembla especialment aplicable al cas, tenint en compte que es tracta de documentació aportada per la Generalitat arran de l'emplaçament de la Comissió Europea en el marc d'un procediment d'infracció regulat als articles 258 a 260 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, que la Comissió Europea inicia d'ofici o prèvia denúncia per investigar i dirimir un presumpte incompliment de la legislació de la Unió i, si es comprova, derivar l'expedient al Tribunal de Justícia Europeu per a què, en un procediment contenciós, imposi la sanció que correspongui. Per tant, la finalitat del procediment d'incompliment o d'infracció en aquesta fase administrativa i mentre està en tràmit, és la investigació de la infracció, el que suposa un pas més enllà del procediment EU pilot, que és un procediment previ de diàleg estructurat entre la Comissió i els estats membres que té per finalitat, precisament, evitar l'inici d'un procediment d'infracció.

Tractant-se, doncs, de la documentació aportada per l'administració investigada en resposta a un emplaçament de la Comissió Europea en el marc d'un procediment d'investigació, resulta justificada l'aplicació del límit de l'article 21.1.b LTAIPBG en la mesura en l'accés perjudiqui el normal i eficaç desenvolupament de la investigació de la infracció o el seu resultat. I vist que es tracta d'una investigació que roman oberta, és plausible que així sigui.

Cal recordar que la normativa europea general d'accés a la informació en poder de les Institucions europees preveu que es denegui l'accés a un document la divulgació del qual suposi un perjudici per a l'objectiu de l'activitat d'investigació, tret que existeixi un interès públic

superior (article 4.2 RE) i que la normativa europea sectorial aplicable a la informació mediambiental, el Reglament (CE) nº 1367/2006, preveu expressament en el seu article 6.1 que no es considerarà l'existència d'un interès públic prevalent quan s'apliqui l'excepció de la protecció de la investigació de l'article 4.2 RE als procediments d'investigació de possibles incompliments del dret comunitari.

En la mateixa línia, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) també s'ha inclinat per interpretar que aquests procediments d'incompliment no estan sotmesos a un règim de transparència plena, i que s'ha de reconèixer com a presumpció general que la divulgació d'aquesta documentació té un efecte negatiu sobre l'activitat investigadora, presumpció que podria cedir si el sol·licitant justifiqués de manera suficient la prevalença de l'interès públic en l'accés. Així ho argumenta des de la sentència ECLI:EU:C:2013:738 dels assumptes acumulats C-514/11 P i C-605/11 P:

"(...) 55 De ello resulta que esta legislación de la Unión considera el procedimiento por incumplimiento como un tipo de procedimiento que, en cuanto tal, presenta características que se oponen a que se aplique una transparencia plena en este ámbito y que ocupa, por consiguiente, una posición particular en el marco del régimen relativo al acceso a los documentos. (...)

62 Además, de reiterada jurisprudencia resulta que la finalidad del procedimiento administrativo previo es dar al Estado miembro interesado la oportunidad, por una parte, de cumplir sus obligaciones derivadas del Derecho de la Unión y, por otra, de formular adecuadamente las alegaciones que, en su defensa, estime pertinentes frente a las imputaciones de la Comisión (véanse, en particular, las sentencias de 7 de julio de 2005, Comisión/Austria, C-147/03, Rec. p. I-5969, apartado 22, y de 14 de abril de 2011, Comisión/Rumania, C-522/09, Rec. p. I-2963, apartado 15).

63 Por otro lado, la divulgación durante la fase administrativa previa de los documentos correspondientes a un procedimiento por incumplimiento podría dar lugar a que se modificara la naturaleza y el desarrollo de dicho procedimiento, habida cuenta de que, en tales circunstancias, podría resultar más difícil todavía que se iniciara un proceso de negociación y se llegara a un acuerdo entre la Comisión y el Estado miembro involucrado que pusiera fin al incumplimiento reprochado, a fin de hacer posible la observancia del Derecho de la Unión y de evitar un recurso judicial. (...)

65 De las consideraciones precedentes resulta que puede presumirse que la divulgación durante la fase administrativa previa de los documentos correspondientes a un procedimiento por incumplimiento podría entrañar el riesgo de alterar el carácter de dicho procedimiento y de modificar su desarrollo, y que, por lo tanto, tal divulgación supondría, en principio, un perjuicio

para la protección del objetivo de las actividades de investigación, en el sentido del tercer guión del artículo 4, apartado 2, del Reglamento nº 1049/2001.

66 Esta presunción general no excluye la posibilidad de demostrar que un documento determinado cuya divulgación se solicita no está amparado por la citada presunción o que existe un interés público superior que justifica la divulgación del documento en virtud del último inciso del artículo 4, apartado 2, del Reglamento nº 1049/2001 (véanse, en este sentido, las sentencias, antes citadas, Comisión/Technische Glaswerke Ilmenau, apartado 62; Suecia y otros/API y Comisión, apartado 103; Comisión/Éditions Odile Jacob, apartado 126, y Comisión/Agrofert Holding, apartado 68). (...)

90 Mediante el tercer motivo de casación, la República de Finlandia reprocha sustancialmente al Tribunal General el no haber examinado el extremo de si la Comisión había verificado, en virtud del último inciso del artículo 4, apartado 2, del Reglamento nº 1049/2001, si un interés público superior justificaba la divulgación de los documentos de que se trata.

91 En los apartados 132 y 133 de la sentencia recurrida, el Tribunal General declaró que, a tenor de la decisión impugnada, no existía en el caso de autos un interés público superior, en el sentido de la citada disposición, y que tal apreciación de la inexistencia de un interés público superior no incurría en ningún error de hecho ni de Derecho. Ahora bien, la LPN y la República de Finlandia no invocan un interés concreto que justifique en el caso de autos la divulgación de los documentos de que se trata, sino que se limitan a aducir la importancia que la disponibilidad de información medioambiental reviste en general para la protección del medio ambiente y de la salud humana.

92 Es verdad que el interés público superior que puede justificar la divulgación de un documento no ha de ser necesariamente distinto de los principios que subyacen al Reglamento nº 1049/2001 (véase, en este sentido, la sentencia Suecia y Turco/Consejo, antes citada, apartados 74 y 75).

93 Pero no es menos cierto que unas consideraciones tan generales como las invocadas en el caso de autos no son suficientes para demostrar que el principio de transparencia presentaba en este caso un carácter tan acusado como para prevalecer sobre las razones que justificaban denegar la divulgación de los documentos en cuestión (véase, por analogía, la sentencia Suecia y otros/API y Comisión, antes citada, apartado 158).

94 El hecho de exigir al solicitante que invoque de manera concreta las circunstancias que fundamentan un interés público superior que justifique la divulgación de los documentos de que se trate es conforme con la jurisprudencia del Tribunal de Justicia (véanse, en este sentido, las sentencias, antes citadas, Comisión/Technische Glaswerke Ilmenau, apartado 62; Suecia y

otros/API y Comisión, apartado 103; Comisión/Éditions Odile Jacob, apartado 126, y Comisión/Agrofert Holding, apartado 68).

95 En la medida en que la LPN solicitó el acceso a los mencionados documentos a fin de estar en condiciones de completar la información de que dispone la Comisión en lo que atañe al proyecto de construcción de un embalse que es objeto del procedimiento por incumplimiento de que se trata y, por consiguiente, de participar activamente en dicho procedimiento, tal circunstancia no demuestra la existencia de un «interés público superior», en el sentido del artículo 4, apartado 2, del Reglamento nº 1049/2001 (véanse, en este sentido, las sentencias, antes citadas, Comisión/Technische Glaswerke Ilmenau, apartado 70; Comisión/Éditions Odile Jacob, apartados 145 y 146, y Comisión/Agrofert Holding, apartados 85 y 86), aun cuando la LPN, en tanto que organización no gubernamental, actúe de conformidad con su objeto, tal como está previsto en sus estatutos, que consiste en la protección del medio ambiente.

96 Si bien es cierto que, según el considerando 2 del Reglamento nº 1367/2006, éste se inscribe en el marco de un programa de acción comunitario en materia de medio ambiente que hace hincapié en la importancia de proporcionar una información adecuada sobre el medio ambiente y de abrir posibilidades reales de participación pública en el proceso de toma de decisiones medioambientales, no es menos verdad que no puede invocarse tal participación para justificar el acceso a los documentos correspondientes a un procedimiento por incumplimiento. En efecto, según el artículo 9 del mismo Reglamento, este último tan sólo prevé la participación del público cuando las instituciones y organismos comunitarios proceden a la preparación, modificación o revisión de los planes o programas relativos al medio ambiente. En cambio, dicho artículo 9 no se refiere a los procedimientos por incumplimiento. (...)"

Per tant, d'acord amb la normativa europea reguladora de l'accés a la informació mediambiental i amb la interpretació que en fa el TJUE, la documentació relativa a un procediment d'incompliment està afectada pel límit relatiu a la investigació d'infraccions sota la presumpció general de què la seva divulgació perjudica la investigació i sense que es pugui presumir que existeix un interès públic prevalent en l'accés ni tan sols si qui demana la informació és una entitat ecologista, ni resulti justificació suficient d'un interès prevalent en l'accés a un expedient d'infracció la invocació del dret a la participació en el plans o programes relatius al medi ambient.

En aquest cas, qui sol·licita la informació no és una entitat de defensa del medi ambient i de les espècies animals del delta del Llobregat, sinó una associació que defensa els interessos dels empresaris del sector agrícola de la zona, els quals considera contraris i amenaçats precisament per l'ampliació de la Zona d'Especial Protecció d'Aus (ZEPA) al Delta, que segons la seva posició pública i en les seves pròpies paraules, "arruïnaria l'economia del Baix Llobregat

i de l'Àrea Metropolitana per l'impacte en el futur de les infraestructures i la pèrdua de l'hub agroalimentari del Baix Llobregat".

Quant a l'interès en la informació, l'entitat reclamant fa constar en la seva sol·licitud i reclamació la seva condició com a "interessats en el procediment d'infracció com a representants del sector agroalimentari de Catalunya, i de propietaris i empresaris agraris del delta del Llobregat", i en el recurs de reposició contra la desestimació justifica l'interès en l'accés en la defensa dels interessos privats que representa, d'aquesta manera: "Tant els directament afectats per incloure la seva finca o empresa dins l'espai natural protegit — actualment base patrimonial d'empreses agroalimentàries— com els representants del sector empresarial agroalimentari —com n'és l'Institut Agrícola -hem d'estar informats, rebre els documents corresponents, i ser participants del procediment administratiu que es dugui a terme".

Doncs bé, tal i com apunta el Departament ACAAR, cal diferenciar entre el dret que assisteix a l'entitat reclamant a participar en el procediment d'ampliació d'aquest espai natural, un cop sigui aprovat i sotmès a informació i audiència públiques, del dret a accedir a la documentació que la Generalitat hagi aportat en el marc del procediment d'infracció i en el seu descàrrec, i la Sentència del TJUE ECLI:EU:C:2013:738, 95 dels assumptes acumulats C-514/11 P i C-605/11 P, epígrafs 95 i 96, abans transcrita, és clara en determinar que el dret a la participació en el procediment d'aprovació dels plans mediambientals no justifica un interès públic prevalent en l'accés a la informació dels procediments d'infracció, l'accés als quals es presumeix perjudicial per a la investigació.

Igualment, cal descartar que l'entitat reclamant tingui la condició d'interessada en la informació que reclama, com afirma en l'escrit de reclamació, ni que ostenti com a tal un dret reforçat a la informació. En el procediment d'incompliment o d'infracció incoat per la Comissió Europea, l'entitat reclamant no n'és part interessada, i la seva posició en defensa dels interessos econòmics col·lectius dels agricultors no li dona una especial legitimitat per accedir a la informació reclamada. Altra cosa és que, com a entitat interessada, estigui prevista la seva participació en el procediment d'aprovació del projecte d'ampliació de l'espai natural de la Xarxa Natura 2000, d'acord amb l'article 34.bis.3 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, i que pugui esdevenir persona interessada en aquell procediment si compareix i s'hi persona en el tràmit d'audiència pública.

Més enllà del dret a la participació en el procediment d'aprovació de l'ampliació de l'espai natural del Delta del Llobregat, que no es discuteix ni es qüestiona, i que en tot cas no és objecte d'aquesta resolució, res al·lega l'entitat reclamant per justificar que hagi de considerar-se prevalent el seu interès privat en accedir a la documentació aportada per la Generalitat en el marc del procediment d'infracció en tràmit, ni que s'hagi de sobreposar a l'interès públic en protegir l'efectivitat d'aquest procediment d'investigació en curs assolint la seva finalitat última,

que és l'acompliment de la normativa europea en matèria mediambiental, preservant-lo d'interferències que puguin perjudicar el seu èxit mentre és obert. En aquest sentit, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha acceptat en diversos pronunciaments l'al·legació de la Comissió Europea justificant que la divulgació de la documentació en la fase administrativa i en tràmit dels procediments d'incompliment perjudicaria el seu èxit, en la mesura en què *“habría podido alterar la naturaleza y el desarrollo de esa fase del procedimiento al complicar el proceso de negociación entre la propia Comisión y ese Estado miembro así como la busca de un arreglo amistoso que permitiera poner fin al incumplimiento reprochado sin necesidad de llegar a la fase judicial de ese procedimiento. Por tanto, la Comisión consideró válidamente que esa divulgación íntegra habría perjudicado la protección del objetivo de las actividades de investigación, en el sentido del artículo 4, apartado 2, tercer guion, del Reglamento nº 1049/2001.”* (STJUE ECLI:EU:C:2015:486, de 16 de juliol de 2015, en l'assumpte C-612/13 P, 72).

D'acord amb l'exposat, s'ha de desestimar la pretensió de l'entitat reclamant d'accedir a la documentació aportada per la Generalitat en resposta a la carta d'emplaçament de la Comissió Europea en el marc del procediment d'incompliment INFR (2020)4133, per tractar-se d'informació relativa a la investigació d'una infracció per part de la Comissió Europea protegida per l'article 21.1.b LTAIPBG i, atenent a què del perjudici del procediment d'incompliment incoat per infracció de la normativa mediambiental se'n derivaria un perjudici per a l'efectiva protecció del medi ambient que justifica aplicar l'excepció a l'accés prevista a l'article 13.2.h LAIA i el límit de l'article 21.1.a i 21.2 LTAIPBG en relació amb la protecció d'un entorn mediambiental segur i la protecció e la seguretat de les espècies, sense que la part reclamant hagi justificat un interès públic o privat en l'accés prevalent sobre aquests límits, i en conseqüència, es desestima la reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de desembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 892/2021 en atenció a que la informació reclamada (la documentació aportada per la Generalitat en resposta a la carta d'emplaçament de la Comissió Europea en el marc del procediment d'incompliment INFR (2020)4133), està

afectada pel límit relatiu a la protecció de la investigació d'infraccions administratives de l'article 21.1.b LTAIPBG i, pel límit relatiu a la protecció del medi ambient de l'article 13.2.h LAIA, subsumit en l'article 21.1.a i 21.2 LTAIPBG, d'acord amb el fonament jurídic 2.

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 892/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.